

Uchwała nr 1/2013
Zarządu Głównego Polskiego Związku Łowieckiego
z dnia 14 stycznia 2013 r.
w sprawie wykluczenia z Koła Łowieckiego „MIŚ” w Kocku
Stanisława Pawluka

Zarząd Główny PZŁ, działając w oparciu o § 173 ust. 2 i 3 Statutu Zrzeszenia, po rozpatrzeniu pisma Stanisława Pawluka z dnia 15 października 2012 r. kwestionującego zasadność uchwały nr 10/11/2012 Zarządu Okręgowego PZŁ w Lublinie z dnia 17 września 2012 r. oraz poprzedzającej ją uchwały nr 8/2012 z dnia 27 maja 2012 r. Walnego Zgromadzenia Koła Łowieckiego „Miś” w Kocku w przedmiocie wykluczenia Stanisława Pawluka z Koła oraz zwracającego się o podjęcie w sprawie działań nadzorczych

p o s t a n a w i a

uchylić uchwałę nr 10/11/2012 Zarządu Okręgowego PZŁ w Lublinie z dnia 17 września 2012 r. oraz poprzedzającą ją uchwałę nr 8/2012 z dnia 27 maja 2012 r. Walnego Zgromadzenia Koła Łowieckiego „Miś” w Kocku w przedmiocie wykluczenia Stanisława Pawluka z wymienionego Koła Łowieckiego

U z a s a d n i e n i e

Uchwałą nr 8/2012 z dnia 27.05.2012 r. Walnego Zgromadzenia Koła Łowieckiego „Miś” w Kocku Stanisław Pawluk został wykluczony z koła. U podstaw wykluczenia leżały postawione we wniosku Zarządu Koła z dnia 22.04.2012 r. zarzuty. Podejmując uchwałę Walne Zgromadzenie uznało, że postawione zarzuty potwierdziły się i w myśl § 44 ust. 1 pkt 1 i 2 Statutu PZŁ uzasadniają wykluczenie z koła.

Powyższą uchwałą zaskarżył Stanisław Pawluk podnosząc w odwołaniu 21 zarzutów naruszenia nie tylko przepisów dot. procedury wykluczenia zawartych w Statucie PZŁ ale także naruszenie przepisów Konstytucji RP oraz ustawy Prawo prasowe. Stanisław Pawluk zarzucił także uchwale walnego zgromadzenia brak podstaw merytorycznych wykluczenia.

Zarząd Okręgowy PZŁ w Lublinie uchwałą nr 10/11/2012 z dnia 17.09.2012 r. odwołania Stanisława Pawluka nie uwzględnił. W uzasadnieniu swej uchwały Zarząd Okręgowy PZŁ w Lublinie ustosunkował się do 21 zarzutów odwołania Stanisława Pawluka nie dzieląc przedstawionej tam argumentacji.

Dokonując analizy sprawy w trybie nadzoru Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego zważył co następuje:

Statut Polskiego Związku Łowieckiego przewiduje dwuinstancyjny tryb postępowania wewnątrzorganizacyjnego. Dwuinstancyjność jest cechą właściwą dla wielu postępowań (karnego, cywilnego czy administracyjnego). Oznacza to, że uchwały podjęte w trybie odwoławczym, w przypadku uchwał o wykluczeniu z koła łowieckiego podjęte przez właściwy Zarząd Okręgowy, są ostateczne, kończą tryb postępowania i podlegają wykonaniu. Uchwały te mogą być wzruszone jedynie w trybie nadzoru, jaki nad Zarządami Okręgowymi sprawuje Zarząd Główny PZŁ.

Uchylenie uchwał w trybie nadzoru może mieć miejsce jedynie w przypadku ich niezgodności z prawem lub Statutem PZŁ. Tryb nadzoru jest bowiem trybem szczególnym, kasacyjnym, stosowanym w przypadku rażących naruszeń prawa, a nie kolejną instancją odwoławczą rozpatrującą sprawę.

W ocenie Zarządu Głównego rażącym naruszeniem Statutu PZŁ będzie nie tylko naruszenie procedury określonej w Statucie PZŁ w sposób mający lub mogący mieć wpływ na treść podjętej uchwały, w szczególności w zakresie prawa do obrony osoby zainteresowanej, ale także brak przesłanek merytorycznych niezbędnych do przyjęcia naruszenia przepisu § 44 ust. 1 pkt 1 czy 2 Statutu Zrzeszenia. Rażącym naruszeniem prawa będzie także przyjęcie określonego zachowania negatywnie ocenianego przez członków, jako uzasadniającego wykluczenie, w sytuacji gdy zachowaniu takiemu nie można zarzucić bezprawności lub gdy zachowanie takie mieściło się w obowiązującym porządku prawnym.

Do powyższego ograniczyły się ustalenia dokonywane przez Zarząd Główny PZŁ w rozpatrywanej w trybie nadzoru sprawie.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że strona proceduralna wykluczenia, w szczególności w zakresie gwarancji praw zainteresowanego, nie budzi wątpliwości co do zgodności z zasadami statutowymi. Zarząd Główny nie podzielił zatem zarzutów przedstawionych w tym zakresie przez Stanisława Pawluka.

Wniosek o wykluczenie był wnioskiem Zarządu koła uwzględniającym zarzuty zawarte we wniosku członków Koła. Zarzuty te nie pokrywały się w całości bowiem pokrywać się nie musiały, Wniosek zawierał uzasadnienie i został skierowany pod obrady przez uprawniony organ koła. O terminie Walnego Zgromadzenia, które zwołane zostało w miesiącu, w którym odbywa się większość dorocznych, sprawozdawczych walnych zgromadzeń kół łowieckich, zainteresowany był powiadomiony i mógł brać w nim udział przedstawiając swoje stanowisko odnośnie prawidłowości procedury czy też zasadności przedstawionych zarzutów. Trudno wymagać od koła łowieckiego uwzględniania przy ustalaniu terminów walnego zgromadzenia uroczystości rodzinnych poszczególnych członków.

Uchwała walnego zgromadzenia podjęta została w głosowaniu tajnym przynajmniej większością głosów. Uchwała została uzasadniona i wraz z uzasadnieniem przesłana Stanisławowi Pawlukowi. Zarząd Okręgowy rozpatrujący odwołanie Stanisława Pawluka umożliwił mu, przed podjęciem uchwały, złożenie wyjaśnień. Uchwała Zarządu Okręgowego została szczegółowo uzasadniona i doręczona zainteresowanemu. Uwzględniając powyższe brak jest podstaw do uznania, że w sprawie wykluczenia Stanisława Pawluka z Koła Łowieckiego „Miś” w Kocku naruszona zostały przepisy proceduralne określone w Statucie Zrzeszenia.

Odmienne, zdaniem Zarządu Głównego PZŁ, przedstawia się natomiast sprawa oceny merytorycznej w zakresie zasadności wykluczenia. Za podstawę oceny przyjęto materiał zgromadzony w sprawie, a przekazany Zarządowi Okręgowemu PZŁ w Lublinie przez Zarząd Koła „Miś” zarówno z odwołaniem, jak i na skutek pisma

Zarządu Okręgowego PZŁ z dnia 3 lipca 2012 r. (L.dz. 1343/2012). Materiał ten wraz z dokumentacją ZO PZŁ w Lublinie przekazany został ZG PZŁ i stał się podstawą oceny sprawy, która legła u podstaw podjętej uchwały. Przypomnieć należy, że w myśl § 172 ust. 3 Statutu PZŁ zarząd koła łowieckiego obowiązany jest przekazać organowi odwoławczemu odwołanie wraz z całą dokumentacją w sprawie. Przypomnieć także należy, że dowodem w sprawie może być jedynie dokumentacja sprawy a nie uzasadnienie wniosku o wykluczenie czy też uzasadnienia uchwały o wykluczeniu.

Jak już wspomniano powodem wykluczenia była zarzuty postawione we wniosku Zarządu Koła o wykluczenie. Uzasadnienie uchwały o wykluczeniu jest bowiem powieleniem uzasadnienia wniosku o wykluczenie. Należało zatem odpowiedzieć na pytanie czy zarzuty te potwierdziły się i czy w świetle brzmienia przepisu § 44 ust. 1 Statutu PZŁ mogły stanowić podstawę wykluczenia, a także czy działanie Stanisława Pawluka w zakresie publikacji materiałów dziennikarskich, a w oparciu o nie sformułowano niektóre zarzuty, nosiło cechy bezprawności.

Dokonujący, w trybie odwoławczym, oceny wykluczenia Stanisława Pawluka z Koła Łowieckiego „Miś” Zarząd Okręgowy PZŁ w Lublinie, w uzasadnieniu uchwały o nieuwzględnieniu odwołania, uwagę swą skupił przede wszystkim na zarzutach zawartych w odwołaniu. Nie podzielając przedstawionej argumentacji uzasadnienia samego odwołania nie uwzględnił. Większość z zarzutów Stanisława Pawluka, także zdaniem ZG PZŁ, to zarzuty bezpodstawne. Organ odwoławczy pominął jednak kwestię oceny zasadności stawianych zarzutów, które legły u podstaw wykluczenia . Nie ustalił czy treść publikacji prasowych zamieszczonych przez Stanisława Pawluka, jako dziennikarza dziennika „Łowiecki”, rzeczywiście narusza dobro koła czy ich członków oraz czy zawarte tam treści noszą przede wszystkim cechy działań bezprawnych. Nie dokonał też analizy sprawy kierowanych zawiadomień do organów ścigania w świetle brzmienia art. 304 kodeksu postępowania karnego.

W sprawie poszczególnych zarzutów Zarząd Główny PZŁ stwierdził, że

1. Zarzut sprzeczeki i szarpaniny Stanisława Pawluka z jednym z rolników nie może stanowić podstawy wykluczenia. Pomijając, że incydent ten miał miejsce 7 lat wcześniej i sprawa, jak stwierdza wniosek o wykluczenie została polubownie zakończona, to poza przeciwnymi opisami zdarzenia, pochodzącymi od Stanisława Pawluka i rolnika Romana Topyły, w sprawie brak jest podstaw aby przyjąć jedną ze sprzecznych wersji. Z opisu zdarzenia zawartego w notatce rolnika z 05.10.2005 r. wynika , że w trakcie incydentu mogło dojść do naruszenia norm prawa karnego. Zatem podstawą zarzutu mogłoby być stwierdzenie tego faktu przez organa ścigania czy też sąd. Koło „Miś” nie przedstawiło w tym zakresie takiego dowodu , a jak wynika z wyjaśnień Stanisława Pawluka sprawa incydentu została umorzona. Tego rodzaju zdarzenie należało zakwalifikować, jako konflikt pomiędzy Stanisławem Pawlukiem, a rolnikiem nie będącym członkiem PZŁ, zatem ocena zdarzenia wykracza poza zakres oceny dokonywanej przez koło łowieckie.
2. Zarzutu drugi i trzeci dotyczą treści publikacji Stanisława Pawluka, dziennikarza internetowego dziennika ”Łowiecki” , zamieszczonych na łamach tego dziennika. Stwierdzić należy, że w myśl obowiązujących norm dziennikarz ma prawo do publikacji i przedstawienia swych wersji opisywanych zdarzeń. Ma prawo do swych „dziennikarskich śledztw” i opisywania ich wyników na łamach prasy. Może także nie zgadzać się i krytykować decyzję organów ścigania czy też sądów. Jest to jego ustawowe

prawo i z powodu publikowanych treści nie może być pociągany do jakiegokolwiek odpowiedzialności, także porządkowej w ramach przynależności organizacyjnej. Wyjątek stanowić będzie działanie bezprawne np. naruszające czyjeś dobra osobiste czy też stanowiące przestępstwo pomówienia, zniewagi czy zniesławienia. Tego typu działanie powinno być jednak stwierdzone orzeczeniem sądowym. Koło łowieckie czy członkowie uważający, że naruszono ich dobra osobiste lub też publikowane treści zawierają cechy przestępstwa powinni skierować sprawę do organów ścigania lub też na drogę sądową.

3. Całkowicie błędnym jest zarzut zawarty w pkt 4 uzasadnienia tak wniosku, jak i samej uchwały o wykluczeniu, dotyczący zaskarżenia przez Stanisława Pawluka uchwał Walnych Zgromadzeń Koła. Statut Polskiego Związku Łowieckiego przewiduje prawo każdego zainteresowanego członka do składania odwołań od uchwał organów koła. Korzystanie z tego prawa czy też, nawet w ocenie innych członków jego nadużywanie, nie może stanowić podstawy wykluczenia. Obojętnym jest czy członek zgłaszał zastrzeżenia do uchwały czy też nie oraz czy brał udział w głosowaniu nad jej treścią. Niezależnie od powyższego zarzut nie może ograniczać się do ogólnego stwierdzenia mówiącego o zaskarżeniu uchwał ale powinien wymieniać uchwały oraz rozstrzygnięcie organu odwoławczego tak aby można było oceniać zasadność odwołań oraz cel jaki przyświecał skarżącemu. W sprawie nie przedstawiono dowodów na poparcie twierdzenia, że działalność Stanisława Pawluka miała w tym zakresie jedynie destrukcyjny charakter.
4. Także nie do przyjęcia jest zarzut wymieniony, jako 5 uzasadnienia uchwały o wykluczeniu, a mówiący o notorycznym zawiadamianiu organów ścigania o przestępstwach, które nie zostały popełnione. Zarzut ten dotyczy zdarzeń, które były także przedmiotem publikacji dziennikarskich. W zakresie tego zarzutu podnieść należy, że w myśl art. 304 kodeksu postępowania karnego istnieje powszechny obowiązek powiadamiania organów ścigania o popełnieniu przestępstw. Każdy obywatel, niezależnie od tego czy jest dziennikarzem czy też nie, ma społeczny obowiązek powiadomienia o zaistniałym przestępstwie. Wystarczy uzasadnione podejrzenie takiego faktu. Realizacja obowiązku wynikającego z przepisów ustawy nie może stanowić podstaw negatywnej oceny zachowania w tym także w zakresie uznania zasadności podstawy wykluczenia. Fakt umorzenia postępowania z powodu niestwierdzenia popełnienia przestępstwa nie ma znaczenia. Zarzut zawiadomienia o przestępstwie, którego nie popełniono, mógłby stanowić podstawę wykluczenia gdybyśmy mieli do czynienia z działaniem wyczerpującym znamiona przestępstwa z art. 238 kodeksu karnego. Dotyczy on sytuacji gdy składający zawiadomienie o przestępstwie ma świadomość faktu, że przestępstwa nie popełniono. Może to stwierdzić jednak jedynie sąd powszechny, a nie koło łowieckie.

Stwierdzić także należy, że w zakresie zawartych w punkcie 5 zarzutów dot. kłótni na polowaniach zbiorowych, które to prowokowane miały być przez Stanisława Pawluka, nie przedstawiono jakiegokolwiek dowodu. Brak jest w aktach sprawy dokumentu czy dokumentów potwierdzającego tego typu zdarzenia, a z protokołu Walnego Zgromadzenia, podejmującego uchwałę o wykluczeniu, nie wynika że zdarzenia takie zostały przedstawione.

Reasumując przedstawioną wyżej ocenę Zarząd Główny PZŁ uznał, że w sprawie wykluczenia Stanisława Pawluka Koło łowieckie „Miś” w Kocku nie

przedstawiło wystarczających dowodów, że czyny zarzucane we wniosku o wykluczenie mogą stanowić jego podstawę. Zachowania nawet nieaprobowane przez większość członków Koła, uznawane za godzące w interes samego Koła czy poszczególnych jego członków nie nosiły cechy bezprawności. Znajdują one swoje usprawiedliwienie w przepisach ustawy Prawo prasowe oraz kodeksie postępowania karnego. Z tych też względów uznanie, że wyczerpują one dyspozycję przepisu § 44 ust. 1 Statutu PZŁ nie znalazło podstaw.

Uwzględniając powyższe uchwałę Zarządu Głównego PZŁ w niniejszej sprawie należy uznać za uzasadnioną.

Otrzymują :

1. Stanisław Pawluk
Ul. Łęczyńska 38
20-309 Lublin
2. Koło Łowieckie „Miś”
ul. Św. Jana Chrzciciela 19
21-150 Kock
3. Zarząd Okręgowy PZŁ
w Lublinie

PRZEWODNICZĄCY
Zarządu Głównego PZŁ

dr Leszek Dłuski